

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت استاد عزیز: بنده جوانی ۲۹ ساله هستم و به دلیل شرایطی که داشتم بعد از اخذ دیپلم نتونستم ادامه تحصیل بدم و به خدمت سربازی رفتم و بعد از آن هم در یکی از ارگان های دولتی مشغول به کار شدم. الان هم چند سالی است که متاهل هستم و دارای فرزند. اخیرا یکی دو سالی هست که همکاران من اکثرا مشغول ادامه تحصیل شده اند در رشته هایی که شاید خودشون هم علاقه ای نداشته باشند. منتهی هدف غایی اونها صرفا به جهت ارتقاء شغلی و اضافه حقوق هست. به بنده هم پیشنهاد این کار رو داده اند. منتهی هرچه با خودم کلنجار رفتم نتونستم برای ادامه تحصیل اقدام کنم به این دلیل که هیچ جذبه ای برام نداره و اصلا هیچ حسی نسبت به اون ندارم. اما از طرفی اشتیاق شدیدی به علوم و معارف دارم مخصوصا در بخش عرفان. مدعی نیستم ولی احساس تشنگی می کنم در این حد که اگه به روز تفسیر قرآن مطالعه نکنم و یا سیر مطالعاتی شما رو دنبال نکنم و یا حتی اگه مدتی قسمت پرسش و پاسخ های سایت رو دنبال نکنم احساس پوچی و بی هویتی بهم دست میده. همیشه به خودم میگم من که تشکیل خانواده دادم الحمدلله مشغول به کار هم هستم و از همین طریق کسب روزی می کنم. حالا با به حقوق ساده بالاخره گذران زندگی میشه. مگه چند سال می خواهم عمر کنم. به قول علامه حسن زاده (ما ابد در پیش داریم) اگه الان تو این سن به دنبال معارف نباشم و وقتم رو صرف مسائل مادی کنم چهار صباح دیگه که وارد میانسالی میشم دیگه سخت میشه خودم رو بالا بکشم. سخن کوتاه کنم مدت زیادست این مسئله ذهنم رو مشغول کرده و احتیاج به راهنمایی پدران شما دارم. حلال کنید وقتتون رو گرفتم.

التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر در وادی معارف حقه، خداوند راه خود را برای شما گشوده است و زندگی به راحتی می‌گذرد، چرا خود را در امور غیر لازم مشغول کنیم؟! موفق باشید